

LIEDTEKSTEN

Koffieconcert RK-Kapel

5 oktober 2025

Elisabeth Hetherington | sopraan

Daan Boertien | piano

Natural Selection

Eden Ahbez, Nature Boy

There was a boy
A very strange, enchanted boy
They say he wandered very far
Very far
Over land and sea
A little shy and sad of eyes
But very wise was he
And then, one day
One magic day, he passed my way
And while we spoke of many things
Fools and kings
This, he said to me:
"The greatest thing you'll ever learn
Is just to love and be loved in return"

Claude Debussy, La flute de Pan

Pour le jour des Hyacinthies,
il m'a donné une syrinx faite
de roseaux bien taillés,
unis avec la blanche cire
qui est douce à mes lèvres comme le miel.

Il m'apprend à jouer, assise sur ses genoux ;
mais je suis un peu tremblante.
il en joue après moi,

Eden Ahbez, Natuur Jongen

Er was eens een jongen
Een heel vreemde, betoverende jongen
Ze zeggen dat hij heel ver weg zwierf
Heel ver weg
Over land en zee
Een beetje verlegen en met droevige ogen
Maar hij was heel wijs
En toen, op een dag
Op een magische dag, kruiste hij mijn pad
En terwijl we over veel dingen spraken
Dwazen en koningen
Zei hij tegen mij:
"Het mooiste wat je ooit zult leren
Is gewoon liefhebben en terug bemind worden"

Claude Debussy, De fluit van Pan

Voor de dag van de Hyacinthies,
gaf hij me een syrinx gemaakt
van goed gesneden riet,
verbonden met witte was
die zoet is voor mijn lippen als honing.

Hij leert me spelen, terwijl ik op zijn schoot zit;
maar ik ben een beetje nerveus.
Hij speelt na mij,

si doucement que je l'entends à peine.

Nous n'avons rien à nous dire,
tant nous sommes près l'un de l'autre;
mais nos chansons veulent se répondre,
et tour à tour nos bouches
s'unissent sur la flûte.

Il est tard,
voici le chant des grenouilles vertes
qui commence avec la nuit.
Ma mère ne croira jamais
que je suis restée si longtemps
à chercher ma ceinture perdue.

Rebecca Clarke, the Seal Man

And he came by her cabin to the west of the
road, calling.
There was a strong love came up in her at that,
and she put down her sewing on the table, and
"Mother," she says, "There's no lock, and no key,
and no bolt, and no door. There's no iron, nor no
stone, nor anything at all will keep me this night
from the man I love."
And she went out into the moonlight to him,
there by the bush where the flow'rs is pretty,
beyond the river.
And he says to her: "You are all of the beauty of
the world, will you come where I go, over the
waves of the sea?"
And she says to him: "My treasure and my
strength," she says, "I would follow you on the
frozen hills, my feet bleeding."
Then they went down into the sea together,
and the moon made a track upon the sea, and
they walked down it;
it was like a flame before them. There was no
fear at all on her;

zo zacht dat ik het nauwelijks hoor.

We hebben elkaar niets te zeggen,
zo dicht zijn we bij elkaar;
maar onze liederen willen elkaar beantwoorden,
en om beurten verenigen onze monden zich op
de fluit.

Het is laat,
hier is het gezang van de groene kikkers
dat met de nacht begint.
Mijn moeder zal nooit geloven
dat ik zo lang ben gebleven
om mijn verloren riem te zoeken.

Rebecca Clarke, De zeehondenman

En hij kwam langs haar hut ten westen van de weg
en riep haar.
Er kwam een sterke liefde in haar op,
en ze legde haar naaiwerk op tafel en zei:
"Moeder, er is geen slot, geen sleutel, geen
grendel en geen deur. Er is geen ijzer, geen steen,
niets dat mij deze nacht kan weerhouden van de
man van wie ik houd."
En ze ging naar hem toe in het maanlicht,
daar bij de struik waar de bloemen mooi zijn,
voorbij de rivier.
En hij zei tegen haar: "Je bent alle schoonheid van
de wereld, wil je met me meegaan, over de
golven van de zee?"
En ze zei tegen hem: "Mijn schat en mijn kracht,"
zei ze, "ik zou je volgen over de bevroren heuvels,
zelfs als mijn voeten zouden bloeden."
Toen gingen ze samen de zee in, en de maan
maakte een spoor de zee, en ze liepen
eroverheen;
het was als een vlam voor hen. Ze was helemaal
niet bang;

only a great love like the love of the Old Ones,
that was stronger than the touch of the fool.
She had a little white throat, and little cheeks
like flowers,
and she went down into the sea with her man,
who wasn't a man at all.
She was drowned, of course.
It's like he never thought that she wouldn't bear
the sea like himself.
She was drowned, drowned.

Òran an Ròin

Hò i hò i hò o hò i
Hò i hò i hò o hò i
Hò i hò i hò o hò i,
cha robh mi m' aonar a-raoir.

'S maing san tìr seo, 's maing san tìr,
'g ithe dhaoine 'n riochd a bhìdh.
Nach fhaic sibh ceannard an t-sluaigh,
goil air teine gu cruaidh cruinn.

'S mise nighean Aoidh mhic Eòghainn,
gum b' eòlach mi mu na sgeirean.
Gur maing a dhèanadh mo bhualadh,
bean uasal mi o thìr eile.

Thig an smeòrach, thig an druid,
thig gach eun a dh'ionnsaigh nid.
Thig am bradan thar a' chuain,
gu Latha Luain cha ghluaisear mis'.

Lili Boulanger, Reflets

Sous l'eau du songe qui s'élève
Mon âme a peur, mon âme a peur.
Et la lune luit dans mon cœur
Plongé dans les sources du rêve !

alleen een grote liefde zoals de liefde van de
Ouden, die sterker was dan de aanraking van de
dwaas. Ze had een kleine witte keel en kleine
wangen als bloemen,
en ze ging de zee in met haar man,
die helemaal geen man was.
Ze verdronk natuurlijk.
Het is alsof hij nooit had gedacht dat zij de zee
niet zou kunnen verdragen zoals hijzelf .
Ze verdronk, verdronk.

Het lied van de zeehond

Hò i hò i hò o hò i
Hò i hò i hò o hò i
Hò i hò i hò o hò i,
Ik was vannacht niet alleen.

Het is jammer om op deze plek te zijn,
Waar mensen als voedsel worden gegeten.
Zie de leider van het volk,
Hard kokend op een vuur.

Ik ben de dochter van Aoidh, zoon van Eòghainn,
Ik was goed geïnformeerd over de riffen.
Heb medelijden met degene die mij zou slaan,
Ik ben een adellijke vrouw uit een ander land.

De lijster komt, de spreeuw komt,
Elke vogel keert terug naar zijn nest.
De zalm komt uit de zee,
Tot de dag des oordeels zal ik niet worden
verplaatst.

Lili Boulanger, Weerspiegelingen

Onder het water van de droom die opkomt
Is mijn ziel bang, mijn ziel is bang.
En de maan schijnt in mijn hart
Ondergedompeld in de bronnen van de droom!

Sous l'ennui morne des roseaux.
Seul le reflet profond des choses,
Des lys, des palmes et des roses
Pleurent encore au fond des eaux.

Les fleurs s'effeuillent une à une
Sur le reflet du firmament.
Pour descendre, éternellement
Sous l'eau du songe et dans la lune.

Nadia Boulanger, C'était un juin

C'était en juin, dans le jardin,
C'était notre heure et notre jour ;
Et nos yeux regardaient, avec un tel amour,
Les choses,
Qu'il nous semblait que doucement s'ouvraient
Et nous voyaient et nous aimaient
Les roses.

Le ciel était plus pur qu'il ne le fut jamais :
Les insectes et les oiseaux
Volaient dans l'or et dans la joie
D'un air frêle comme la soie ;
Et nos baisers étaient si beaux
Qu'ils exaltaient et la lumière et les oiseaux.

On eût dit un bonheur qui tout à coup s'azure
Et veut le ciel entier pour resplendir ;
Toute la vie entrait, par de douces brisures,
Dans notre être, pour le grandir.

Et ce n'étaient que cris invocatoires,
Et fous élans et prières et vœux,
Et le besoin, soudain, de recréer des dieux,
Afin de croire.

Onder de sombere verveling van het riet.
Alleen de diepe weerspiegelingen van dingen,
Van lelies, palmen en rozen
Huilen nog steeds op de bodem van het water.

De bloemen vallen één voor één af
Op de weerspiegeling van het firmament.
Om eeuwig neer te dalen
Onder het water van de droom en in de maan.

Nadia Boulanger, Het was in juni

Het was in juni, in de tuin,
Het was ons uur en onze dag;
En onze ogen keken, met zoveel liefde,
Naar de dingen,
Dat het leek alsof ze zich zachtjes openden
En ons zagen en van ons hielden,
De rozen.

De lucht was zuiverder dan ooit:
De insecten en de vogels
vlogen in het goud en in de vreugde
van een lucht zo ijl als zijde;
En onze kussen waren zo mooi
dat ze het licht en de vogels verheerlijkten.

Het leek wel een geluk dat plotseling azuurblauw
werd, en de hele hemel wilde om te schitteren;
Het hele leven kwam, in zachte stukjes,
Ons wezen binnen om het te laten groeien.

En het waren slechts aanroepende kreten,
En gekke uitbarstingen en gebeden en wensen,
En de plotselinge behoefte om goden te
herscheppe,
Om te kunnen geloven.

William Walton, Daphne

When green as a river was the barley,
Green as a river the rye,
I waded deep and began to parley
With a youth whom I heard sigh.
'I seek', said he, 'a lovely lady,
A nymph as bright as a queen,
Like a tree that drips with pearls
Her shady locks of hair were seen;
And all the rivers became her flocks
Though their wool you cannot shear,
Because of the love of her flowing locks,
The kingly sun like a swain came strong,
Unheeding of her scorn,
Wading in deeps where she has lain,
Sleeping upon her riven lawn
And chasing her starry satyr train.
She fled, and changed into a tree,
That lovely fair-haired lady...
And now I seek through
the sere summer
Where no trees are shady!

Jake Heggie, Snake

Snake, Is it true about the fruit?
My intuition tells me what you say about
this fruit is true.
I'd like to find out, snake.
I'd love to know.
Go ahead in front of me
where I can see you.
I will follow you.
Oh!
The snake is in the tree.
Where I cannot see him.
He is now the color of Shadows.
Very few things are as visible as I am

William Walton, Daphne

Toen het gerst zo groen was als een rivier,
Zo groen als een rivier het rogge,
Wadde ik diep en begon te onderhandelen
Met een jongeman die ik hoorde zuchten.
'Ik zoek', zei hij, 'een mooie dame,
Een nimf zo stralend als een koningin,
Als een boom die druipt van parels
Waren haar schaduwrijke lokken te zien;
En alle rivieren werden haar kuddes
Hoewel je hun wol niet kunt scheren,
Vanwege de liefde voor haar golvende lokken,
De koninklijke zon kwam als een herder sterk,
Zonder acht te slaan op haar minachting,
Wadend in de diepten waar zij lag,
Slapend op haar verscheurde gazon
En haar sterrenrijke saters achtervolgend.
Zij vluchtte en veranderde in een boom,
Die mooie blonde dame...
En nu zoek ik door
de dorre zomer
Waar geen bomen schaduw geven!

Jake Heggie, Slang

Slang, is het waar wat je zegt over de vrucht?
Mijn intuïtie zegt me dat wat je zegt over
deze vrucht waar is.
Ik wil het graag weten, slang.
Ik wil het heel graag weten.
Ga voor me uit
zodat ik je kan zien.
Ik volg je wel.
Oh!
De slang zit in de boom.
Waar ik hem niet kan zien.
Hij is nu de kleur van de schaduwen.
Er zijn maar weinig dingen die zo zichtbaar zijn als

when I'm clean.
When a thing is visible,
it always means that the thing,
the tree frog, or that fruit,
means to be seen.
Visibility's a warning or an invitation
and it never tells you which.
What's visible will either feed you,
mate with you, or kill you.
Either way you gain experience.
Here it goes.
Sweet. Sour. Salty. Bitter.
And the taste of air, of rottenness, earth, and
water.
Now I know.

ik wanneer ik schoon ben.
Als iets zichtbaar is,
betekent dat altijd dat dat ding,
de boomkikker of die vrucht,
bedoeld is om gezien te worden.
Zichtbaarheid is een waarschuwing of een
uitnodiging en het vertelt je nooit welke het is.
Wat zichtbaar is, zal je voeden,
met je paren of je doden.
Hoe dan ook, je doet ervaring op.
Daar gaat het.
Zoet. Zuur. Zout. Bitter.
En de smaak van lucht, van verrotting, aarde en
water.
Nu weet ik het.